

Vážený pán Doc. Ing. Milan Belica PhD.,

rozmýšľala som, či Vám napísať, ale mám pocit, že dnešná doba je plná sťažností a málokedy si ľudia nájdu čas na to, aby niekoho pochválili a ja mám pocit, že by som to mala urobiť...

Ako autorka knihy pre seniorov "Môj jedinečný príbeh" som oslovila mnoho DSS na Slovensku s ponukou zakúpenia mojich kníh. Ozvala sa mi pani Bútorová z DSS "Môj domov Topoľčany" a pozvala ma do ich domova, ktorý ma na prvý pohľad očaril. A nielen nádherným projektom, ktorý pre seniorov vymysleli...

Ako bývalá študentka sociálnej práce som navštívila niekoľko DSS, ale nikde som sa nestretla s takou atmosférou a rodinnou pohodou, aká vládla v Topoľčanoch. Som veľmi kritický človek, ale potom, čo som mala možnosť 2 x zažiť priateľskú a neformálnu atmosféru, aká je v tomto domove, som doslova zatúžila stráviť svoju starobu práve tam. Neverila by som, kým by som to nezažila, že v dnešnej dobe sa ešte stretnem s tak ľudskou riaditeľkou a zamestnancami, ktorí dokážu vnímať a správať sa k odkázaným seniorom s takou úctou a láskavosťou, ako to bolo v tomto domove. Musím na seba prezradiť, že som bola normálne dojatá k slzám.

Som hrdá na to, že na Slovensku máme takéto miesto a preto som sa rozhodla, že Vám moju spätnú väzbu napíšem.

Verím, že DSS Topoľčany bude fungovať čo najdlhšie, pretože je to zjavne jeden z mála domovov, kde človek môže nájsť skutočný domov.

S pozdravom,
Alena Penzešová